

Γράφει ο Μπάμπης Ράκης - bambisrakis@cytanet.com.cy

ΧΟΥΑΝΙΤΑ: Η κόρη του ζωγράφου από τη Σάμο

ΜΕΡΟΣ 2: Τα σακουλάκια με τα πετράδια

ΕΠΕΙΣΟΔΙΟ 12

O Steve Morris ένιωθε μεγάλη ανασφάλεια και φόβο. Όταν έφθασε στο δωμάτιο του και κλείδωσε την πόρτα άνοιξε αμέσως τον χαρτοφύλακα.

Διαπίστωσε ότι το περίστροφό του ήταν εκεί, μαζί με τα σακουλάκια.

Ένιωσε κάποια ανακούφιση προς στιγμή. Όμως γρήγορα ξανάρθε ο φόβος και η αγωνία.

Είχε ένα παράξενο προαίσθημα για αυτήν την νύχτα.

Κρατούσε συνέχεια τον δερμάτινο χαρτοφύλακα. Σκέφθηκε να κοιμηθεί κρατώντας τον. Δεν μπορούσε να τον αφήσει εκτεθειμένο στο δωμάτιο. Αν έμπαινε κάποιος την νύχτα;

Όμως ήταν και τα χαρτάκια με τους μυστηριώδεις αριθμούς. Που θα μπορούσε να τα κρύψει;

Σκέφθηκε να τα τυλίξει σε ένα μαντήλι και να τα βάλει κάτω από το μαξιλάρι του. Γρήγορα άλλαξε γνώμη. Τα πήρε από το σακάκι του και τα ξανάβαλε πίσω μαζί με τα σακουλάκια με τα διαμάντια και έκλεισε τον χαρτοφύλακα.

Μόλις και πρόλαβε. Ξαφνικά από το ανοικτό παράθυρο της κρεβατοκάμαρας πρόβαλαν δύο άνδρες κρατώντας περίστροφο.

Σκέφθηκε να ανοίξει τον χαρτοφύλακα και να βγάλει το δικό του όπλο. Δεν είχε περιθώριο χρόνου όμως. Αν έκανε την οποιαδήποτε κίνηση θα τον πυροβολούσαν εκείνοι πρώτοι.

Έμεινε να τους κοιτά αμίλπιος. Ένας από αυτούς είχε ήδη σκαρφαλώσει και μπήκε στο υπνοδωμάτιο. Σημαδεύοντας τον με το όπλο του με χειρονομίες του έδειχνε να πάει προς το παράθυρο που ήταν ο άλλος άνδρας.

Προχώρησε αργά προς το παράθυρο κρατώντας πάντα τον χαρτοφύλακα. Οι δύο άνδρες συνέχιζαν να έχουν στραμμένα τα όπλα τους πάνω του.

Σκαρφάλωσε και αυτός στο παράθυρο. Είχαν φέρει μαζί τους, μια παλιά ξύλινη σκάλα με την οποία ανέβηκαν στον δεύτερο όροφο.

Χωρίς να τους αντιληφθεί κανείς, βρέθηκαν και οι τρείς στον κόπο.

Τότε ένας από αυτούς με ένα βρώμικο ρούχο του σκέπασε τα μάτια και τραβώντας τον με δύναμη από το χέρι πέρασαν τον κάποιο και βρέθηκαν στον δρόμο. Εκεί τους περίμενε κάποιο αυτοκίνητο, τον έσπρωξαν με βία μέσα και ο οδηγός έβαλε εμπρός. Δεν του πήραν τον χαρτοφύλακα, ούτε του έδεισαν τα χέρια, ούτε φυσικά και του μίλησαν. Από την πρώτη στιγμή που τους είδε κατάλαβε ότι ήταν ντόπιοι.

Ποιοι ήταν αυτοί; Ποιος τους έβαλε να τον απαγάγουν;

Θα μπορούσαν να τον σκοτώσουν να πάρουν τον χαρτοφύλακα και να φύγουν. Γιατί να τον μεταφέρουν άλλού;

Κάποιος ή κάποιοι τον ήθελαν ακόμη ζωντανό. Δεν ήθελαν μόνο τα διαμάντια. Θα μπορούσαν να τα έχουν και χωρίς αυτόν.

Μίπως την απαγωγή σκυνοθέτησε ο ίδιος ο Βαν ντε Φλου για να ξεγελάσει κάποιον από τους συνεργάτες του και να του αποσπάσει ο ίδιος το μυστικό;

Γνώρισε άραγε ότι έχει στην κατοχή του το οχεδιάγραμμα με τα οπλικά συστήματα;

Στην απόλυτη σιωπή της νύχτας και με μόνο θόρυβο την μπχανή του παλιού αυτοκινήτου, ο Φριτς Γουλφ, προσπαθούσε να δώσει κάποια εξήγηση για την απαγωγή του.

Κάποιες την αυτοκίνητο σταμάτησε. Ο πρώτος από τους άνδρες που κατέβηκε, τον τράβηξε και αυτόν έξω.

Του έδωσε αμέσως η μυρωδιά της θάλασσας. Θα ήταν στο λιμάνι.

Ένας από τους άνδρες του τράβηξε το ρούχο από τη μάτια. Αμέσως αντίκρισε το Sea Wolf το πλοίο του καπετάνιου John Aston.

Έμεινε να βλέπει τους απαγωγείς του, περιμένοντας μια δική τους κίνηση. Ήταν φανερό πως δεν ήξεραν άλλη γλώσσα από τα ισπανικά.

Του έδειξαν και οι δύο την σιδερένια σκάλα του πλοίου, και με κινήσεις των χεριών, του υποδεικνυαν να ανέβει.

Κρατώντας πάντα τον χαρτοφύλακα με τον πολύτιμο θησαυρό προχώρησε και άρχισε να ανεβαίνει αργά την στενή σιδερένια σκάλα του πλοίου.

Όταν έφτασε πάνω, τους είδε να μπαίνουν στο παλιό αυτοκίνητο και να κάνονται στον δρόμο.

Ανεβαίνοντας τις σιδερένιες σκάλες, είδε τον καπετάνιο να στέκει μπροστά του.

Πάμε στην καμπίνα μου, συμβαίνει κάπιο σοβαρό.

Σαν βρέθηκαν μόνοι ο John Aston του είπε:

Κινδύνεψες να δολοφονηθείς απόψε. Έλαβα σόμα από το Λονδίνο να σε μεταφέρω αμέσως στο πλοίο. Εδώ είσαι ασφαλής.

Που ήξερες που ήμουν; ρώτησε ο Φριτς Γουλφ.

Οι άνθρωποι μου από την πρώτη στιγμή παρακολούθησαν τις κινήσεις σου.

Ποιοι ήταν αυτοί που ήθελαν να με δολοφονήσουν; ρώτησε ξανά τον καπετάνιο. Υποτίθεται ότι ο Βαν ντε Φλου με προστάτευε.

Δεν είναι ο Βαν ντε Φλου που ήθελε την εξόντωση σου, αλλά ένας από εκείνους που γνώρισες απόψε.

Ποιος; ρώτησε ξανά, μήπως ο ξένος που μιλούσε με σωστή αγγλική προφορά; και θυμήθηκε τον ψηλό ξερακιανό, κοντοκουρεμένο, που τον ρώτησε αν είχε κάπιο άλλο να τους πει.

Ακριβώς, αυτός που είναι γνωστός με τον ψευδώνυμο Long tree-ψηλό δένδρο- που αποδείχθηκε διπλός πράκτορας. Στην πραγματικότητα είναι Γερμανός που για χρόνια ζόυσε στην Αγγλία. Δεν ήθε-

λε να πέσει στα χέρια των Άγγλων το μυστικό που μεταφέρεις μαζί σου.

Τα διαμάντια; ρώτησε ο Φριτς Γουλφ.

Δεν είναι τα διαμάντια, απάντησε αμέσως ο καπετάνιος, αλλά κάπι άλλο, που δεν θέλω ούτε με ενδιαφέρει να μάθω, διότι μπορεί να κινδυνεύει και π δική μου ζωή.

Μου δόθηκε από το Λονδίνο εντολή να σε προστατέψω στο πλοίο για λίγες μέρες. Φρόντισε να κρύψεις τα μυστικά που κρατάς σε ασφαλές μέρος κάπου στο Μοντεβίδεο. Όσο θα είσαι στο πλοίο θα μένεις στην κρύπτη όχι σε κανονική καμπίνα. Υπάρχει περίπτωση να γίνει έρευνα.

Αύριο το βράδυ θα συναντηθείς με ορισμένα άτομα σε ένα κέντρο στο λιμάνι. Πες τους τι θέλεις για σε βοηθόσουν να τα φυλάξεις σε ασφαλές μέρος αυτά που κρατάς. Εμένα μη μου αναφέρεις τίποτε. Τώρα θα σε οδηγήσω στην καμπίνα -κρύπτη. Ακολούθησε με.

Ο καπετάνιος φαινόταν ταραγμένος. Είχε μεν εντολή να του παράσχει καταφύγιο, αλλά γνώριζε πως ο ξένος του, αποτελούσε κίνδυνο και για τον ίδιο, διότι ήταν πλέον στόχος εκτελεστών.

Τέτοιες επικίνδυνες αποστολές αντιμετώπισε και στο παρελθόν όταν άρχισε να μεταφέρει «ανθρώπινο εμπόρευμα», όπως έλεγε ο ίδιος εννοώντας την φυγάδευσην ναζί.

Μπορώ να σου ζητήσω κάπι πρακτικό; είπε στον καπετάνιο ο Φριτς Γουλφ καθώς κατέβαιναν κάτω στο αμπάρι.

Τι πράγμα; ρώτησε ο καπετάνιος.

Ενα μικρό σιδερένιο κουτί που να κλείνει με ασφάλεια.

Θα φροντίσω να το έχεις. Στην καμπίνα-κρύπτη θα βρεις ναυτικά ρούχα και άλλαξ. Δεν μπορείς να κυκλοφορείς νύχτα στο λιμάνι με ακριβό κουστούμι και γραβάτα.

Ο Φριτς Γουλφ κλείστηκε και πάλι στην μισηά για αυτόν καμπίνα, περιμένοντας την άλλη μέρα που θα νύχτωνε για να βρεθεί έξω.

Έπρεπε να βρει κρύπτη να φυλάξει όχι μόνο τα διαμάντια αλλά και τα μυστηριώδη χαρτάκια που ήταν σίγουρος ότι έκρυβαν ένα μεγάλο μυστικό, πολύ πιο σημαντικό από τα διαμάντια και τα χρυσά νομίσματα.

Θυμήθηκε την πρώτη προσπάθεια εκείνο το βράδυ στον νυχτερινό κέντρο «Esmeralda», όταν πρόβαλε στην πόρτα ένας ξερακιανός άνδρας. Στο μιοοσκόταδο δεν μπόρεσε να διακρίνει το πρόσωπό του.

Τώρα όμως μετά την συνάντηση που είχε στο σπίτι του Ολλανδού, ήταν βέβαιος ότι εκείνος ο άνδρας που είδε στο κέντρο έμοιαζε με τον ξερακιανό που γνώρισε απόψε.

Ήταν αυτός που τον ρώτησε αν είχε κάπι άλλο να τους πει. Πως και δεν το είχε καταλάβει. Θα το έλεγε στον Βαν ντε Φλου.

Υπήρχαν πληροφορίες ότι ήταν διπλός πρά